

Författare Carl Olausson	Program/ OP 09-12
Handledare Pia Molander	kurs SA VT 2012, 1OP147
	Antal ord: 13803
Västvärldens Counterinsurgency Är Galulas teorier aktuella för den moderna svenska officersutbildningen?	
<p>David Galula var en fransk officer som 1964 skrev ner sina teorier om upprorsbekämpning. Dessa teorier har därefter fått ett enormt stort utrymme i både utbildningar och i tillämpningar på konflikter världen över. Uppsatsen avhandlar skillnader och likheter mellan Galulas åtta operationella steg och NATO:s nya doktrin för COIN-operationer från 2011.</p> <p>Syftet med uppsatsen är att studera de två verken för att utröna hur mycket Galulas teorier används i en modern handbok gällande upprorsbekämpning. Kopplat till användet av Galula i doktrinen vill uppsatsen bedöma hur mycket plats Galulas teorier bör få i den moderna svenska officersutbildningen.</p> <p>Uppsatsen har nyttjat sig av en kvalitativ textanalys samt en komparativ del där de två verken jämförs. NATO:s doktrin för COIN-operationer har analyserats med hjälp av Galulas åtta steg. Resultatet visar att Galulas teorier till viss del går att finna i doktrinen, men det är även mycket som ej går att koppla mellan verken.</p> <p>Nyckelord: COIN, Upprorsbekämpning, Counterinsurgency, Insurgent, Galula, NATO, Insurgency.</p>	

Innehåll

1. Inledning.....	3
1.1 Bakgrund	3
1.2 Problemformulering	4
1.4 Syfte	4
1.3 Frågeställningar	4
1.5 Avgränsningar	4
1.6 Disposition.....	5
1. Inledning.....	5
2. Metod.....	5
3. teori.....	5
4. Empiri och analys.....	5
6. Diskussion och slutsatser.....	5
1.7 Tidigare forskning	5
1.8 Centrala begrepp.....	6
2. Metod	7
2.1 Forskningsdesign.....	7
2.2 Material och källkritik	8
3. Teori	8
3.1 Definitioner	8
3.2 Galulas COIN-teorier, de åtta stegen.....	10
4. Empiri och analys	16
4.1 NATO:s doktrin för COIN-operationer	16
4.2 Doktrinen kopplat till Galulas åtta steg	22
Steg ett: Förinta eller tvinga bort de irreguljära styrkorna	22
Steg två: Sätta in de stationära förbanden.	22
Steg tre: Kontakt med, och kontroll över befolkningen.	23
Steg fyra: Förinta insurgenternas politiska organisation.	23
Steg fem: Lokala val.....	23
Steg sex: Testa de lokala ledarna.....	24
Steg sju: Organisera ett politiskt parti.	24
Steg åtta: Vinna över eller trycka undan de sista i gerillan.	24
5. Diskussion och slutsatser.....	25
5.1 Steg som stämde överens	25
5.2 Steg som delvis överensstämde	26
5.3 Steg där teorierna ej framträdde så tydligt	26

5.2 Slutsatser	27
5.3 Sammanfattning.....	28
5.4 Förslag till fortsatt forskning	28
Referensförteckning	29

1. Inledning

1.1 Bakgrund

Upprørsbekämpning är definierat som ”politiska, ekonomiska, sociala, militära, polisiära, civila och psykologiska aktiviteter med målet att slå ner ett uppror och lösa de bakomliggande problemen.”¹

Den svenska officersutbildningen utbildar kadetterna på den krigsvetenskapliga profilen i en fortsättningskurs i militärteori och taktik, Irreguljär krigföring (FK Taktik Irreg.).² Fokus på kursen ligger på hur konventionella förband skall bekämpa irreguljära förband, de förband där medlemmarna kallas gerillor eller upprorsmän.

Under 1900-talet har ett antal teoretiker skrivit ner sina teorier i böcker. Böcker som sedan har använts som kurslitteratur i FK Taktik Irreg. Några av dem är David Galula med sin bok *Counterinsurgency warfare, Theory and practice*, som gavs ut första gången redan 1964.³ John A. Nagl med sin bok *Learning to eat soup with a knife, counterinsurgency lessons from Malaya and Vietnam*, utgiven 2002.⁴ Richard H. Schultz Jr. och Andrea J. Dew med boken *Insurgents, Terrorists and Militias. The warriors of contemporary combat*.⁵

Även Herfried Münkler's bok *De nya krigen* användes under utbildningen.⁶

Under FK Taktik Mark Irreg. fick främst David Galulas bok mycket fokus.

David Galulas teori baserar sig på att vinna över befolkningen.⁷ Galula tog examen från St. Cyr militärakademi 1939. Han har deltagit i konflikter som sträcker sig från andra världskriget, Kina, Grekland, Indokina och Algeriet.⁸

En konflikt som är av intresse är den nuvarande konflikten i Afghanistan som har pågått sedan 2001. Men det var först 2009 som insatsen hamnade i fokus, tack vare ett nertrappande av fokus på Irak och en ny Amerikansk president, samtidigt som General McChrystal nyligen hade utnämnts till chef över de amerikanska styrkorna. Med McChrystal's utnämning visade President Obama vilken inriktning som skulle ligga i fokus i Afghanistan.⁹

Sverige har haft personal i Afghanistan sedan 2001. Sedan 2006 har Sverige axlat rollen som ledande nation i Provincial Reconstruction Team (PRT) Mazar e Sharif, beläget i norra delen av Afghanistan. Sverige, trots sin ledande roll i PRT:t, är beroende av de andra medlemsländerna i ISAF för den generella inriktningen av strategin för konflikten i helhet.

ISAF är en operation som leds av North Atlantic Treaty Organisation (NATO)

¹ ALLIED JOINT DOCTRINE FOR COUNTERINSURGENCY (COIN) – AJP-3.4.4 FEBRUARY 2011, NATO:s doktrin för COIN-operationer. Sid. 62 Författarens översättning

² krigsvetenskaplig fortsättningskurs i militärteori och taktik, Irreguljär krigföring. OP 09-12 (Kurskod 1OP144)

³ David Galula, *Counterinsurgency warfare, Theory and practice*, 2006 (1964) Westport.

⁴ John A. Nagl, *Learning to eat soup with a knife, counterinsurgency lessons from Malaya and Vietnam*, 2002 Chicago.

⁵ Richard H. Schultz Jr. Andrea J. Dew, *Insurgents Terrorists and Militias, the warriors of contemporary combat*, 2006.

⁶ Herfried Münkler, *De nya krigen*, 2004. Göteborg.

⁷ Galula, *Counterinsurgency warfare*

⁸ Ann Marlowe, David Galula, *His life and intellectual context*, 2010.

⁹ <http://www.strategicstudiesinstitute.army.mil/pubs/display.cfm?PubID=1016> Besökt april 2012

⁹ <http://www.whitehouse.gov/the-press-office/way-forward-afghanistan>, besökt april 2012

1.2 Problemformulering

Det vetenskapliga problem som detta arbete berör är huruvida David Galulas COIN-teorier används i dagens doktriner för COIN-operationer, men också hur relevanta Galulas teorier är i den nuvarande svenska officersutbildningen. Detta är ett intressant problem att undersöka genom en analys för att det är mycket fokus på Galulas teorier i utbildningen av svenska officerare i irreguljär krigföring.

Intresset för upprorsbekämpning inom världens försvarsmakter har under 2000-talets början ökat markant i samband med konflikterna i Irak och Afghanistan. Många länders försvarsmakter som USA och Storbritannien har under de senaste åren tagit fram egna doktriner för COIN-operationer.

I både Irak och Afghanistan har majoriteten av de bidragande länderna varit medlemmar i NATO. Vidare har NATO tagit fram en doktrin för COIN som reglerar de operationer som leds av NATO. ISAF:s insats i Afghanistan där bland annat amerikanska, brittiska och svenska förband deltar är en NATO-ledd insats. Detta gör det intressant och vetenskaplig relevant att analysera NATO:s nya doktrin från 2011 gentemot Galulas teorier från 1964, samt att se vilken relevans Galulas teorier har i en modern svensk officersutbildning. I kursen FK Taktik Irreg. så läggs det oerhört mycket fokus på Galulas teorier. Det finns många andra teoretiker inom området, det är därför intressant att veta om det stora fokus Galula får är befogat.

1.4 Syfte

Uppsatsen syftar till att utreda om Galulas teorier från 1964 är aktuella i dagens konflikter där upprorsbekämpning används, och se vilka skillnader som finns mellan Galula och NATO:s nya doktrin från 2011 som används i Afghanistan idag.

Ytterligare del i syftet är att se hur stor del Galulas teorier bör få i den svenska officersutbildningen.

1.3 Frågeställningar

I vilken utsträckning grundar sig NATO:s doktrin för COIN-operationer på Galulas teorier om COIN?

- Vilka likheter och skillnader finns det?

1.5 Avgränsningar

Uppsatsen kommer att inrikta sig på Galulas kapitel sju, *The operations*.¹⁰ Samt andra hälften av kapitel tre i NATO:s doktrin för COIN-operationer. Det är den delen som inriktar sig på upprorsbekämparen och hans förhållningssätt till konflikten. Andledningen till avgränsningen bottnar i författarens uppfattning om att det är där kärnan till hur man lägger fokus på operationerna där man befinner sig. Övriga doktriner är ur författarens perspektiv ej intressant för studien, eftersom NATO:s doktrin är framtagen senare än individuella länders doktriner. NATO är en organisation där länder samarbetar, det är därför intressant att behandla ett verk som verkar i fler än en försvarsmakt.

Det finns således mer litteratur gällande upprorsbekämpning från andra nationers doktriner och andra teoretiker. Valet av NATO:s doktrin för COIN-operationer som jämförelsematerial till Galula valdes av författaren eftersom den är från 2011 och därför den senast utgivna doktrinen som behandlar COIN. Samt att flera av medlemsländerna i NATO har genomfört upprorsbekämpning i olika delar av världen och har genom sina erfarenheter bidragit till NATO:s doktrin. Exempel på länder är USA (doktrin från 2006), Storbritannien (doktrin från 2009) och Frankrike.

För att kunna få fram resultat av NATO:s COIN-doktrin har författaren valt att gå igenom Galulas åtta steg och med hjälp av dem undersöka doktrinen syn på COIN. Galulas åtta steg är från kapitel sju i boken *Counterinsurgency warfare*. Kapitel sju är det kapitel som behandlar operationerna och tillvägagångssätten för upprorsbekämparen. Författaren har valt bort de föregående kapitlen i boken på grund av att de behandlar orsaker till uppror, vilket inte är intressant för denna studie. Det är i kapitel sju som Galula förklarar hur operationerna bör utformas och utföras.

¹⁰ Galula, *Counterinsurgency warfare*. Sid. 75

1.6 Disposition

1. Inledning

I inledningen ges bakgrunden till det valda ämnet och varför författaren valde det. Författaren presenterar även syftet med arbetet och vilka frågeställningar arbetet avser svara på. Kapitel ett tar även upp inom vilka avgränsningar inom tid och rum som studien har genomförts i. Författaren redovisar vilken tidigare forskning inom området som har använts i materialsökandet, samt de centrala begrepp som används i arbetet.

2. Metod

I kapitel två, metod, presenteras arbetets övergripande forskningsdesign. Författaren beskriver vilken metod som har använts för att genomföra studien, vilket material som har använts samt varför det har valts. Författaren belyser även i källkritiken problematiken som uppstår i användandet av det material som har valts.

3. teori

I kapitel tre, teori, kommer begreppen reguljär och irreguljär krigföring att definieras, i syfte att lägga en gemensam grund för författaren och läsaren. Därefter kommer Galulas åtta steg att beskrivas för läsaren.

4. Empiri och analys

I kapitel fyra, empiri kommer NATO:s doktrin för COIN-operationer att presenteras. Doktrinen presenteras med hjälp av värdeord som befolkning, politik, lokala ledare & statsmakten, doktrinen kännetecknas för COIN, information, insurgenten och säkerhet. Anledningen är att doktrinen saknar samma klara uppdelning som Galulas åtta steg, vilket medför ett behov av tydlig uppdelning.

I analysen kopplas NATO:s doktrin för COIN-operationer mot Galulas åtta steg. Författaren använder sig av Galulas åtta steg som mall i jämförandet mellan materialet.

6. Diskussion och slutsatser

I kapitel sex, diskussion och slutsatser, ställer författaren upp resultatet av studien enligt hur lite eller mycket materialet stämde överrens. Dessa delas in efter *steg som stämmer överens*, *steg som överensstämde till del* och *steg där teorierna ej framträdde så tydligt*. Därefter presenterar författaren vilka slutsatser studien har lett fram till samt förslag till fortsatt forskning.

1.7 Tidigare forskning

Upprörsbekämpningen eller COIN har varit ett av de hetaste ämnena inom den militära arenan de senaste åren, med tanke på de enorma åtaganden som världssamfundet har lagt ner på Irak och Afghanistan. Gällande forskning inom området har Galula¹¹ och Kilcullen¹² analyserat och skrivit teorier som behandlar upprörsbekämpning. Galulas och Kilcullens teorier är välkända. Galulas teori skrevs 1964 och har således en svaghet i sin ålder. Kilcullen behandlar "åldersproblemet" i en nyare artikel¹³. Det Kilcullen menar med "åldersproblemet" är att dagens irreguljära konflikter skiljer sig från gårdagen. Ett exempel är, enligt Kilcullen, att uppror förr alltid startades av insurgenten. Nu är det den invaderande styrkan som startar konflikten, exempel är Irak, Tjetjenien och Afghanistan.¹⁴ Dock så är det bara Kilcullens egna åsikter. Författaren anser att om en teoretiker som Kilcullen börjar ifrågasätta äldre teorier, då är det ytterligare ett skäl för varför studien genomförs. Det har även genomförts en studie i en uppsats¹⁵ från Försvårshögskolan som avhandlade skillnaderna mellan Galula och USA:s COIN-doktrin. De tydligaste skillnaderna mellan Galula och USA:s COIN-doktrin var skedesindelning och fördelningen av uppgifter mellan militära och civila enheter.

¹¹ Galula, Counterinsurgency warfare.

¹²David Kilcullen, Twenty-Eight Articles: Fundamentals of Company-Level Counterinsurgency. http://www.au.af.mil/info-ops/iosphere/iosphere_summer06_kilcullen.pdf

¹³ Kilcullen, David, *Counterinsurgency Redux 2006*, <http://smallwarsjournal.com/documents/kilcullen1.pdf>
Small Wars Journal

¹⁴ Ibid. Sid. 2-3

¹⁵ Von Horn, Albert, *USA Counterinsurgency VS. Galula 2010*, Försvårshögskolan

1.8 Centrala begrepp

Counterinsurgency (COIN)

Upprorsbekämpning.¹⁶ ”uppror, högmålsbrott som innebär att någon med vapenmakt eller annat våld företar handling för att omstörta statskicket eller agerar så att fara för uppsåtets förverkligande uppstår.”

Center of gravity (COG)

Tyngdpunkt.¹⁷ ”**tyngdpunkt** för en kropp är tyngdkraftens angreppspunkt, belägen i eller utanför kroppen.”

Reguljär krigföring

”Här avses krigföring, främst mellan stater, med organiserade militära stridskrafter i direkt konfrontation för att besegra motpartens militära styrkor, slå ut dennes förmåga till styrkegenerering och krigsmaterielproduktion eller för att ta eller återta territorium. [...] Att minimera påverkan på civilbefolkning och det civila samhället är ett både strategiskt och militärt mål i reguljär krigföring. Krigföringsformen kan sägas desintegrera militära och civila funktioner och verksamheter både i samhället i allmänhet och på slagfältet”.¹⁸

Insurgent

”upprorsmakare i ett inbördeskrig eller en mindre intern konflikt.”¹⁹
Ytterligare ett svenskt ord för insurgent är upprorsman.

Doktrin

Den svenska försvarsmaktens definition av doktrin är: ”En på kunskaper och erfarenheter grundad och dokumenterad vilja hur Försvarsmakten inriktar uppbyggnad och bruk av det militära maktmedlet. Den är normativ men kräver i varje situation tillämpning med förnuft och eftertanke”²⁰

North Atlantic Treaty Organisation

”Atlantpaktens organisation. Atlantpakten, North Atlantic Treaty, undertecknades 4 april 1949 av USA, Canada och tio europeiska stater (Belgien, Danmark, Frankrike, Island, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Norge, Portugal och Storbritannien). I pakten stadgas att en organisation skall byggas upp för att främja dessa staters säkerhetsintressen.”²¹

¹⁶NE Nationalencyklopedin AB. <http://www.ne.se/lang/uppror>, Nationalencyklopedin,

¹⁷ <http://www.ne.se/lang/tyngdpunkt>, Nationalencyklopedin

¹⁸ <http://www.forsvarsmakten.se/upload/dokumentfiler/Doktriner/militarstrategisk-doktrin-2011.pdf> Sid. 27

¹⁹ <http://www.ne.se/lang/insurgent>, Nationalencyklopedin

²⁰ <http://www.forsvarsmakten.se/upload/dokumentfiler/Doktriner/militarstrategisk-doktrin-2011.pdf> Sid. 11

²¹ <http://www.ne.se/lang/nato>, Nationalencyklopedin

2. Metod

2.1 Forskningsdesign

Arbetet bygger på en kvalitativ textanalys²² samt en komparativ jämförelse mellan Galulas teorier från boken *Counterinsurgency Warfare: Theory and Practice* skriven 1964 och NATO:s doktrin för COIN-operationer som utgavs 2011. De data som utvinns ur de båda verken ligger till grund för de slutsatser som framkommer i uppsatsen. Den kvalitativa textanalysen eller med andra ord kvalitativ dataanalys grundar sig på fyra principer.²³ Författaren ämnar redogöra för varje princip och vilket förhållande uppsatsen har till dem.

Analys och slutsatser skall vara fast förankrade i data.²⁴ Det innebär att de slutsatser som kommer fram i behandlandet av data genom analysen skall vara en välgrundad slutsats. Detta innebär att sammanfattningen grundar sig på trovärdig data och risken för att ej trovärdiga slutsatser dras minimeras markant. Uppsatsens material kommer därav vara det material som framkommer under till exempel förarbetet. Detta främjar att uppsatsens slutsats grundar sig på data och ej kommer vara taget ur luften eller vara skrivbordsteorier. För studien innebär det att författaren har lagt stor vikt vid arbetet med de olika verken som studien grundar sig på, detta innebär att Galulas teorier och NATO:s doktrin för COIN-operationer förklaras utförligt innan den komparativa delen påbörjas. Författarens mening är att den kvalitativa textanalysen skall ge utdelning till det material som används i analysen.

*”forskarens förklaring av data skall komma ur en mycket noggrann läsning av data.”*²⁵ För uppsatsen innebär det att analysen och slutsatsen skall komma ur en djup granskning av allt material som samlas in. All data behöver nödvändigtvis ej vara sann, utan det innebär att snarare att materialet skall undersökas noggrant innan det leder fram till slutsatser. Författarens mening är att all data skall behandlas under arbetet, och inte avfärdas, utan allt material skall ligga till grund för slutsatserna.

Fördomar. *”forskaren skall undvika att föra in obefogade fördomar i analysen av data.”*²⁶ Ett exempel på vad det kan innebära är att forskaren går in i forskningen med kunskap inom det område forskningen bedrivs, samt att forskaren då bildar sig en hypotes eller drar egna slutsatser om svaret på forskningsfrågan innan granskningen av data har påbörjats. Det kan grunda sig i tidigare studier inom området eller egna kunskaper om tidigare forskning. Detta innebär att förutfattade meningar och fördomar kan påverka resultatet negativt, eller ge en felaktig tolkning av data. Det betyder ej att forskaren måste ta sig an ett projekt inom ett område där hans kunskaper är obefintliga, utan att han skall vara medveten om sin egen ståndpunkt inom ämnet. Gällande fördomar i detta arbete innebär det för författaren att han måste vara medveten om de tankar och hypoteser som han har inom ämnet från till exempel utbildningen på Försvarshögskolan. De hypoteser som författaren går in i arbetet med är bland annat influenser om att Galulas teorier ses som något av en handbok i upprorsbekämpning, och fortfarande används i stor utsträckning av dagen försvarsmakter. Det innebär att författaren måste hålla sig öppen för andra slutsatser och erfarenheter gällande vilka nya hypoteser kan dras ifrån, och ej avfärda dem.

En repetitiv process.²⁷ Det innebär att teorier, hypoteser och begrepp i uppsatsen ständigt utvecklas i takt med ny empiri framkommer och används. Vad det innebär för uppsatsen är att om nya resultat uppkommer under uppsatsarbetet som ifrågasätter dåvarande hypoteser, tvingas de hypoteser och antaganden att utvecklas. Detta medför en levande process, där arbetet utvecklas under tiden som nya data samlas in och processeras. För uppsatsen medför detta att författarens egna slutsatser hela tiden

²² Martyn Denscombe, *Forskningshandboken – för småskaliga forskningsprojekt inom samhällsvetenskaperna*, 2009. Lund. Sid. 367-392

²³ Ibid. Sid. 367-369

²⁴ Ibid. Sid. 367

²⁵ Ibid.

²⁶ Ibid. Sid. 368

²⁷ Ibid. Sid. 368-369

förändras under arbetets gång. Detta har medfört att författaren har varit tvungen utvärdera sina slutsatser för att inte vidhålla felaktiga slutsatser genom arbetet till den färdiga produkten.

Den komparativa delen i uppsatsen innefattar en jämförelse mellan Galulas åtta operationella steg för upprorsbekämpning och NATO:s doktrin för COIN-operationer. Den komparativa metoden fungerar väl i syfte att härleda likheter de två verken i mellan. I jämförandet av dessa två verk kommer de skillnader som har uppkommit mellan åren 1964 – 2011 inom upprorsbekämpning att belysas. Uppsatsen kommer att redogöra för skillnader inom olika delar av upprorsbekämpning, som till exempel fokus på befolkningen eller hur politiska problem skall lösas i ett konfliktområde.

Den komparativa metoden kommer till del vara grundad på *de prioriteringar som skildras i texten*, de utmäts genom att jämföra hur ofta och i vilken ordning de förekommer.²⁸ Ett exempel på en sådan prioritering är att jämföra områden som är nämnda ovan, till exempel befolkning, politik, lokala ledare & statsmakten, doktrinen kännetecken för COIN, information, insurgenten och säkerhet.

Galulas åtta steg kommer att utgöra uppsatsen teori, då undersökningen grundar sig i att finna hur mycket av Galulas teorier som återfinns i den modernare doktrinen från NATO.

NATO:s doktrin för COIN-operationer kommer således behandlas som empiri, för att med utgångspunkt i Galula behandla de likheter eller olikheter som framkommer. Slutligen kommer analysen att genomföra en undersökning i vilka av Galulas åtta steg som stämmer överrens med NATO:s doktrin för COIN-operation, för att kunna besvara frågeställningen. Därefter kommer analysen ligga till underlag för förslag till fortsatt forskning.

2.2 Material och källkritik

Valet av doktrin föll på NATO med tyngd på närhet i tid och de erfarenheter som NATO:s medlemsländer bidrar med.

Ytterligare källor som används i uppsatsen är böcker om upprorsbekämpning som har använts som kurslitteratur i en kurs på Försvarshögskolan vars namn är *fortsättningskurs i militärteori och taktik, Irreguljär krigföring (Kurskod IOP144)*.

Galulas teorier skrevs 1964 och har använts i utbildning om upprorsbekämpning och som under för planering av upprorsbekämpning sedan dess. Tiden som har gått sedan teorierna kom är ett problem som är svårt för författaren att göra något åt. Men det innebär även att författaren är medveten av problemet under arbetet av uppsatsen.

En doktrin är en fastställd manual som styr en försvarsmakts taktik och strategi inom ett visst område. En doktrin är således ett föremål för förändring, som följer förändringen i de konflikter som finns i omvärlden. Användandet av en doktrin som en av huvudkällorna innebär att vissa delar av uppsatsen kommer baseras på ett dokument som kan komma att ändras inom snar framtid. Författaren har därför tagit det i beaktande när han har valt den doktrin som har använts i uppsatsen.

Författaren har använt sig av en rapport från vita huset som behandlar USA:s övergripande strategi i Afghanistan.

3. Teori

3.1 Definitioner

Irreguljär och reguljär krigföring

Krig ter sig oftast som en konflikt mellan två stater. Den irreguljära konflikten är inte begränsad till att utspela sig mellan två stater. Även ickestatliga aktörer kan bedriva den sortens krigföring.

Oftast genom historien har en av parterna varit en statlig aktör med en ickestatlig motpart.

För att förstå den irreguljära konflikten bör man först ha en viss förståelse av den reguljära konflikten.

Detta skriver Försvarsmakten i "Militärstrategisk Doktrin" från 2011.²⁹

²⁸ Martyn Denscombe, Forskningshandboken. Sid. 308

²⁹ <http://www.forsvarsmakten.se/upload/dokumentfiler/Doktriner/militarstrategisk-doktrin-2011.pdf>

”Här avses krigföring, främst mellan stater, med organiserade militära stridskrafter i direkt konfrontation för att besegra motpartens militära styrkor, slå ut dennes förmåga till styrkegenerering och krigsmaterielproduktion eller för att ta eller återta territorium. Kriget syftar till en officiell ändring av motpartens strategi. Fokus är offensiva operationer mot motståndarens militära styrkor. Reguljär krigföring innehåller såväl operativa rörliga, som territoriellt och regionalt bundna koncept. Operationskonsten fokuserar på gemensamma operationer. Att minimera påverkan på civilbefolkning och det civila samhället är ett både strategiskt och militärt mål i reguljär krigföring. Krigföringsformen kan sägas desintegrera militära och civila funktioner och verksamheter både i samhället i allmänhet och på slagfältet.”

Ovanstående definition är på en konflikt där det i huvudsak är motståndarens militära styrkor eller territorium som är i fokus. För att ställa den reguljära konflikten mot den irreguljära så framställs skillnaderna på ett bra sätt i samma doktrin.

”Här menas krigföring, ofta mellan stater och icke statliga aktörer, eller enbart mellan ickestatliga aktörer, syftande till legitimitet och inflytande över relevanta befolkningsgrupper. Irreguljär krigföring baseras främst på indirekta och asymmetriska angrepp som undviker att konfrontera motståndarens militära styrkor. Den kan omfatta skalan från subversion, öppen gerillakrigföring till (lägre) taktiska (markstrids-)förband som använder reguljär taktik. Kampen är politisk snarare än militär och den syftar till att nöta ut motståndarens vilja, inflytande och kraft. Civila inkluderas i största möjliga utsträckning.”³⁰

Det är främst tre saker som skiljer de båda olika konflikterna åt. Det första är skillnaden i aktörer, där en reguljär konflikt är definierad som en konflikt främst mellan stater. En irreguljär konflikt kan däremot te sig på olika sätt. Historien har dock utvisat att det är främst mellan en statlig aktör och en ickestatlig aktör.

Herfried Münkler skriver i sin bok ”De nya krigen”

”Karakteristiskt för de nya krigen är att staten förlorat sitt monopol på krigsvåld. [...] Det är framför allt warlords, lokala krigsherrar och överregionala krigsintreprenörer som framträder som protagonister och de största vinnarna på krigets avstatligande.”³¹

Ovanstående citat tyder på en trend där de irreguljära konflikterna är lönsamma för vissa individer och organisationer. Där organisationerna i fråga kan begagna sig lukrativt på de konflikter som nu dominerar. Vilket i sin tur skapar intresser för fortsatt konflikt.

Den andra punkten är politiken. Det finns mycket forskning om orsaker bakom irreguljära konflikter. Schultz skriver ”Insurgents, terrorists and militias: The warriors of contemporary combat” beskriver problemen som oftast ligger till grund till politisk kamp.

”Politisk makt har kommit att baseras på etniciteten hos en eller flera, styrande grupper, som dominerade många, om inte alla, politiska och ekonomiska aktiviteter. Assimilation och nations-byggande åtgärder har misslyckats med att få fäste.” [Författ. Öv.³²

Sid. 26 Besökt 2012-04-22

³⁰ <http://www.forsvarsmakten.se/upload/dokumentfiler/Doktriner/militarstrategisk-doktrin-2011.pdf>

Sid. 26 Besökt 2012-04-22

³¹ Herfried Münkler, De nya krigen. Sid. 32-33

³² Schultz Jr. Dew, Insurgents Terrorists and Militias, the warriors of contemporary combat. Sid. 30

Ett resultat av en etnisk uppdelad maktstruktur är kampen om självstyre. Där det inte är ovanligt med väpnade konflikter för att få en inverkan på den politiska nivån. Väpnade konflikter som grundar sig i politiska motiv är inte sena till att involvera den civila befolkningen.

Befolkningen är den tredje punkten. En som betonar betydelsen av befolkning är John A. Nagl i sin beskrivning av den indirekta metoden.

”Den indirekta metoden för att besegra ett irreguljärt uppror genom att sära befolkningen från insurgenterna, ta bort det stöd som de behöver för att effektivt kunna utmana staten, är väldigt olika den direkta metoden och i det långa loppet oftast mer effektiv. När de lokala och reguljära beväpnade styrkorna är avskurna från sina källor till förnödenheter, personal, och, det viktigaste, information, antingen så förtvinar de på stälken, blir lättare att övertalas till att ge upp eller förstöras av säkerhetsstyrkorna med hjälp av den lokala befolkningen. Att vinna det stödet är kritiskt i COIN-kampanj [---]”
[Författ. Öv.]³³

Utan den civila befolkningen som stöd saknar staten legitimitet, det är likadant för den ickestatliga aktören. Inget stöd, ingen legitimitet. Enligt Che Guevara är den civila befolkningen av yttersta vikt gällande försörjning och logistik, ”*Det första målet är att vinna invånarnas obetingade stöd*[---]”³⁴

Galula är förespråkare för en befolkningsinriktad metod. Galulas teorier kommer att beskrivas i nästkommande stycke, där de åtta operationsstegen kommer att tas upp.

3.2 Galulas COIN-teorier, de åtta stegen

Steg ett: Förrinta eller tvinga bort de irreguljära styrkorna.

”*Förrintelsen av gerillaförbanden i det valda området är högst eftersträvansvärt, och det är vad upprorsbekämparen måste sträva efter.*”[Författ. Öv.]³⁵

Den inledande militära operationen inom det valda området är inte ett ändamål i sig. Målet är snarare att förrinta eller tvinga bort så mycket av de irreguljära styrkorna, att upprorsbekämparen köper sig tid. Den tid som upprorsbekämparen vinner är kritisk för att kunna förbereda området för fortsatta operationer. Steg ett är över när upprorsbekämparens fasta trupper kan gruppera i nödvändig styrka. Det första steget inte skall fortsätta när målet är uppnått bara för att uppnå mer tillfredställande militära resultat. Galula delar in det första steget i operationen och propaganda. Operationens taktik är simpel och indelad i tre skeden.

1. Mobila förband, förstärker de stationära förband som befinner sig i området från början. Förbanden börjar sina operationer från utsidan in mot mitten, för att fånga insurgenten i en ring. Samtidigt som närliggande förband ökar sin aktivitet i utkanten av området.
2. Nästa steg innebär ett svep från mitten och utåt. Där målet är att åtminstone tvinga bort insurgenterna.
3. Operationsområdet delas in i mindre sektorer. Förband får permanent ansvar för varje sektor. De mobila förbanden lånas ut till de stationära och en del av de mobila förbanden centralstyrs. Samtliga förband fokuserar nu på det som är kvar av insurgenterna.³⁶

³³ Nagl, Learning to eat soup with a knife. Sid. 28-29

³⁴ Ernesto “Che” Guevara, Utdrag ur Gerillakriget. Sid. 7

³⁵ Galula, Counterinsurgency warfare. Sid. 75

Propagandan är indelad mot tre målgrupper: Upprorsbekämparen, befolkningen och insurgenten.

Upprorsbekämparen

En militär operation i det inledande skedet kommer förmodligen förstöra till exempel, infrastruktur. Man kan också räkna med att insurgenterna kommer att sträva efter att öka klyftan mellan befolkningen och upprorsbekämparen. Eftersom det inte hjälper att jobba emot befolkningen så behöver varje soldat som är med i operationen veta hur man skall agera i kontakten med befolkningen. Soldater som bryter mot reglerna skall straffas hårt. Straffet kan även utföras inför befolkningen om det finns någon positiv vinning med det.³⁷

Befolkningen

I detta skede är det skadligt att begära befolkningens stöd. Befolkningen känner ännu inget stort förtroende för upprorsbekämparen. Den generella infallsvinkeln bör vara, som Galula skriver:

*”Var neutrala och fred kommer inom kort till området, hjälp insurgenterna, och vi kommer vara tvungna att utföra mer militära operationer, vilket leder till mer förstörelse.”*³⁸

Insurgenterna

Fokus på propagandan mot insurgenterna ligger på att försöka få dem att acceptera stridigheter. Vilket underlättar för upprorsbekämparen, vars mål i detta skede är att få kontakt med insurgenterna och förintä dem. Målet med propagandan är således att försöka få insurgenten att tappa ansiktet inför befolkningen och känna sig tvungen till att anfälla.³⁹

Steg två: Sätta in de stationära förbanden.

Att lyckas med de militära operationerna och eliminera insurgenterna i ett tidigt skede är nästan omöjligt. Det finns alltid chans för att små förband av insurgenter kan röra sig inom området.

Det är i steg två som upprorsbekämparen skall flytta fokus från insurgenten till befolkningen, och att vinna deras förtroende. De militära operationerna mot insurgenterna upphör inte, utan fortsätter som småskaliga operationer och bakhåll.

Nu börjar sektorerna från steg ett bli otroligt viktiga. De statiska förbandens syfte i respektive sektor är att skapa ett nätverk av trupper, så att befolkningen och upprorsbekämparens politiska förband är beskyddade. Detta innebär att prioritera befolkningstäta orter framför militärt viktiga platser.

Det är väldigt viktigt för de stationära förbanden att ha en rörlig förbandsreserv. Användningsområdet för reserven är att vara behjälpliga med numerär till den civilt politiska personalen, och som QRF (Quick Reaction Force, sv. Snabb reaktionsstyrka).⁴⁰

Propaganda i steg två.

Upprorsbekämparen

Det är väldigt viktigt att informera trupperna om orsakerna till varför fokus skiftas från militära operationer till operationer som syftar till att vinna befolkningens förtroende. Rent praktiskt kan befälhavarna märka vilka soldater och officerare som passar till CIMIC (Civil-Military Co-operation, sv. Civil-militärt samarbete.) Eller vilka som passar till de rent militära operationerna.⁴¹

³⁶ Galula, Counterinsurgency warfare. Sid. 76

³⁷ Ibid.

³⁸ Ibid. Sid 76-77

³⁹ Ibid. Sid. 77

⁴⁰ Ibid. Sid. 77-80

⁴¹ Ibid. Sid. 80

Befolkningen

Att sätta in statiska förband är ett tydligt sätt för upprorsbekämparen att visa befolkningen att de är där för att stanna. Det är nu som arbetet med att aktivt få över befolkningen till sin sida börjar. Alternativt att ta till är att skapa kontrakt med lokalbefolkningen med löptid på två-tre år.⁴²

Insurgenten

I steg två likväl som steg ett är fokus på att få insurgenten att tvingas ta till strid mot upprorsbekämparen. Anledningen är att de mobila förbanden fortfarande finns i områdena.⁴³

Steg tre: Kontakt med, och kontroll över befolkningen.

Steg tre är det mest kritiska steget under hela operationen, eftersom det flyttar tyngdpunkten av fokus från militära operationer till politiska. Vilket leder till stora påfrestningar på både de militära och de politiska operationerna.

Galula lägger upp tre mål för steg tre.

1. Att återetablera upprorsbekämparens auktoritet över befolkningen.
2. Att fysiskt isolera befolkningen från insurgenterna.
3. Att samla tillräckligt med information för att kunna övergå till nästa steg. Förintelse av insurgenternas politiska celler.⁴⁴

Kontakt med befolkningen.

Att kontakta befolkningen är något som upprorsbekämparen inte får misslyckas med. Befolkningen som fram till alldeles nyligen var under insurgenternas kontroll, kan mycket väl kontrolleras av insurgenternas politiska celler. Kontrollen har dock ändrats från öppen till dold, vilket innebär att man kan förvänta sig att ingen frivilligt samarbetar med upprorsbekämparna. Majoriteten kan mycket väl vara sympatisk gentemot insurgenterna.

Det lättaste är i det inledande skedet att begära eller beordra befolkningen. Vilket kan motivera dem till att bistå upprorsbekämparen, eftersom de kan hävda att de inte hade något val.

Ett stort misstag av upprorsbekämparen i det här skedet vore att beordra utan att ge befolkningen möjligheterna till att lyckas.⁴⁵

Kontroll av befolkningen

Det första man bör göra för att få kontroll över befolkningen är en grundlig folkräkning. Varje individ måste bli registrerad och bli tilldelad en kopieringssäker legitimation. För insurgenten är detta en åtgärd som kommer att distansera honom från befolkningen, vilket kommer leda till motåtgärder. Som till exempel, tvinga folk att förstöra sin legitimationskort eller försöka registrera sin personal. Genom att tvinga folk att förstöra sina kort kommer insurgenten att utsätta dem för fara från upprorsbekämparen. Galula menar att det inte kommer fungera i längden då befolkningen kommer att sätta sig emot att förstöra sina kort, på grund av faran det innebär att ertappas utan legitimation.

Utförd korrekt är folkräkningen en källa till information. Den visar vilka som är släkt, vilka som jobbar på annan ort och därför har skäl att resa.

Kontroll kan även uppnås av att införa utegångsförbud och två enkla regler, gällande rörlighet:

Ingen får lämna sin by i mer än 24 timmar utan tillstånd, och ingen får husera någon utifrån byn utan tillstånd. Genom att begränsa rörligheten ger upprorsbekämparen befolkningen ett alibi till varför de inte kan hjälpa insurgenten. Reglerna måste kunna upprätthållas av upprorsbekämparen. Eftersom det kommer att skapas "regelbrytare" måste befolkningen informeras om de påföljder som uppstår vid regelbrott.⁴⁶

Skydda befolkningen

⁴² Galula, Counterinsurgency warfare. Sid. 80

⁴³ Ibid. Sid. 80-81

⁴⁴ Ibid. Sid. 81

⁴⁵ Ibid. Sid. 81-82

⁴⁶ Ibid. Sid. 82-83

Genom att med kraft införa förändringar för befolkningen, skapar upprorsbekämparen ett klimat där befolkningen har ett alibi varför de inte hjälper insurgenten. Likväl som att det är positivt med tuffa åtgärder, kan det få negativa konsekvenser. Är det för tuffa åtgärder, som hot, kan det ge befolkningen en ursäkt eller orsak till att motarbeta upprorsbekämparen.

Upprorsbekämparen kan inte uppnå något om inte befolkningen känner sig skyddad från insurgenten. Även här är det viktigt att ha förband som är lätt gripbara för att sättas in mot insurgenterna.⁴⁷

Informationsinhämtning

När en organisation är ute efter att få information kommer informationen börja flöda in. Antingen kommer uppgiftslämnare självmant, eller så går organisationen ut på jakt efter dem. Det enda problemet är att förstå hur man kan öka flödet.

Vid det här laget borde upprorsbekämparen ha en god uppfattning om vilka av befolkningen som har minst att vinna på att stödja insurgenten. Det är mot dem som operationerna bör rikta sig. Lyser informationen med sin frånvaro kan befolkningen utsättas för press. Galula menar att ingen medborgare klarar sig länge under pressen från en ohjälpsam byråkrati.

Börja vinna befolkningens stöd

Nu kan upprorsbekämparen påbörja ekonomiska-, sociala-, kulturella- och medicinska-projekt, som inte behöver befolkningens aktiva stöd. Stödet kommer när resultaten talar för sig själva. Upprorsbekämparen bör ta varje tillfälle i akt att hjälpa till med sina egna resurser och manskap. Eftersom allt han gör kommer att förstärkas via ryktesvägen.

Propaganda i steg 3.

Upprorsbekämparen.

Eftersom upprorsbekämparna nu bor med, eller i närheten av befolkningen kommer det hjälpsamma beteendet att komma automatiskt, tack vare den utsatthet som personalen känner. Till skillnad från föregående steg skall blind lydnad bytas ut mot initiativtagande.

Befolkningen

Det är tre punkter som är viktiga i detta skede.

1. Att få någon sorts förståelse eller godkännande för de operationer man genomför.
2. Att lägga grunden för en eventuell splittring mellan befolkningen och insurgenten.
3. Att förbereda hängivenhet av sympatiska, men fortfarande neutrala, parter.

Den första punkten är väldigt lätt uppnå. Det är bara för upprorsbekämparen att förklara för befolkningen orsaken bakom operationerna. De andra två punkterna är däremot svårare. För att lyckas bör man fokusera på lokala händelser, eftersom det kommer vara intressantast för befolkningen.

Den lokala befälhavaren skall här få understöd av sina chefer. Understödet bör vara i form av att han kan fokusera på sin strategiska, lokala informationsspridning. Medan de strategiska delarna sköts av en mobil specialtillsatt grupp. Han bör även få regelbundna uppdateringar från sina chefer, gällande de riktlinjer som styr den taktiska informationsspridningen. Dessa riktlinjer skall komma från den nivå som bäst kan hantera information från både det strategiska fältet och de många taktiska fälten.⁴⁸

Insurgenten

Från och med nu skall målet för upprorsbekämparens psykologiska krigföring ligga på att bryta mellan fotsoldaterna och ledarna.

Steg fyra: Förinta insurgenternas politiska organisation.

Att det är viktigt att agera mot den politiska organisationen är givet. Problemet är hur man skall göra det snabbt och effektivt. Detta är i stort en polisoperation mot individer som inte deltar direkt i

⁴⁷Galula, Counterinsurgency warfare.. Sid. 83

⁴⁸ Ibid. Sid. 85-86

gerillaoperationer. Eftersom dessa individer har familjer och antagligen starka band till de lokala byarna, kommer de att besitta sympati från befolkningen. Eftersom de jagas av främlingar.

Ett knep som insurgenten gärna tar till är att leda polisen till att arresterar fel personer, och på så sätt bryta ner det förtroendet som upprorsbekämparen har skaffat sig.

Ovanstående är exempel på att operationen måste genomföras av professionella poliser. Går det inte att lita på den lokala polisen måste det instiftas en specialpolis.

”Rensningen – The Purge”

För att uppnå bästa resultat skall en rensning utföras, först när den lokala befälhavaren bedömer att det är genomförbart. När det gäller information från de arresterade skall man räkna med att ledare inom upproret inte kommer att delge mycket. Likväl är det med de inte lika insatta. De kommer inte delge information på grund av risken för vedergällning. Därför är ett indirekt tillvägagångssätt att föredra. Galula anser att det bästa sättet är att anhålla många av de som inte är väldigt insatta, och agera på den sammansatta informationen från dem. Risken finns dock att de högt uppsatta blir förvarnade av operationen och hinner ge sig av. Dock, likväl i första skedet när det var godtagbart att tvinga insurgenterna att flytta sig. Är det godtagbart i detta skede att få de politiska personerna att flytta på sig.

Upprorsbekämparen skall inte tveka med att skicka in förband för att ockupera en rensad by. Saknar han förband den uppgiften är det bättre att han väntar med operationen till ett bättre tillfälle.

En insurgent som erkänner och ångrar sig bör släppas direkt. Det skadar inte upprorsbekämparens arbete, och andra insurgenter som ser händelsen kan vara mer villiga att tala när de arresteras.

Insurgenter som inte ångrar sig bör straffas hårt.⁴⁹

Steg fem: Lokala val.

Fram till nu har fokus legat på att separera befolkningen och insurgenterna. Nu börjar den konstruktiva biten av insatsen. Fokus ligger på att få befolkningens aktiva stöd. Befolkningens attityd, skall nu ge en uppfattning om hur svårt arbetet framöver kommer bli. Har ”rensningen” i föregående steg utförts korrekt finns det inga hinder för befolkningen att inte samarbeta med upprorsbekämparen.

Om befolkningen uppvisar samma beteende som innan rensningen kan det bero på:

1. Att rensningen inte är klar, vilket är lätt att lösa.
2. Befolkningen är inte övertygad om upprorsbekämparens motiv eller kapacitet att vinna konflikten, vilket tiden kommer övertyga befolkningen om.
3. Att befolkningen verkligen är övertygad om att insurgenternas sak är rätt. Detta är mycket allvarigare än de två ovanstående. Det påvisar om hur långt upprorsbekämparen måste gå, i tal om reformer, för att lyckas vända befolkningen till sin sak. Det betyder dock inte att upprorsbekämparen inte har någon chans att lyckas. Matchar upprorsbekämparens energi den mängd impopularitet som han besitter i befolkningens ögon kan han vinna på att vänta tills fred är målet. Då kan han förlita sig på sitt styrkeövertag.

Hur det än ligger till med konflikten, är det nu dags att börja involvera befolkningen i kampen. Sättet att göra det på är att placera lokala ledare på positioner med makt och ansvar.

Det finns två sätt att gå tillväga. Ett är att välja personer som har visat stor samarbetsvilja med upprorsbekämparen sen tidigare. Det skall dock ses som en sista utväg då befolkningen kommer att se dem som upprorsbekämparens marionetter. Det bättre alternativet är att arrangera fria val, för provinsialt självstyre. Vilket kommer leda till att naturliga ledare kommer att väljas.

Ett problem är om befolkningen väljer personer som de förväntar sig kommer hålla sig på god fot med upprorsbekämparen. Om så är fallet märks det på avsaknaden av unga personer bland de valda. Vilket än är fallet måste upprorsbekämparen visa att de personer som har valts av folket är accepterade.

⁴⁹ Galula, Counterinsurgency warfare. 86-89

Propagandan i detta steg är inriktad på fyra tyngdpunkter. Hur viktiga valen är, fullständig valfrihet, hur nödvändigt det är att rösta och vikten av provinsens valda styrande personer.⁵⁰

Steg sex: Testa de lokala ledarna.

Det är nu otroligt viktigt att testa kompetensen hos de valda ledarna. Om inte ledarna är tillräckligt kompetenta för att lösa sina nya ålagda uppgifter, innebär det att upprorsbekämparen fortfarande måste jobba utan extra stöd. Att testa ledarna är relativt simpelt, de får konkreta uppgifter och bedöms efter sin förmåga att genomföra dem. Efter testen kommer upprorsbekämparen att märka vilka ledare som är kompetenta och vilka som ej är det. Målet nu är att förstärka de kompetenta ledarnas ställning, och få bort de inkompetenta personerna utan att förlora befolkningens förtroende.

Tre problem bör uppmärksammas i detta skede.

Lokala ledare är ett enkelt sätt för insurgenterna att påverka utvecklingen, och bör därför skyddas. Upprorsbekämparen kan med fördel förklara för ledarna att deras bästa skydd är befolkningens stöd, och att det är upp till dem att skaffa det.

Ett överbeskyddande beteende över ledarna från upprorsbekämparen är i förlängningen farligt. För det kommer bara skapa passiva ja-sägare, vilket är kontraproduktivt i upprorsbekämpning. Det överbeskyddande beteendet bör släppas så fort som möjligt, även om det innebär vissa faror för upprorsbekämparen.

Uppgifterna som skall lösas behöver logistiskt stöd i form av finansiering, materiel och kvalificerad personal. Dessa ovanstående behov, bör göras lättillgängliga utan onödigt mycket röd tejp. Valet på vilka byar eller provinser som fokus kommer hamna på är ett politiskt val. Vilket innebär att provinser som samarbetar med upprorsbekämparen kan med fördel ges mer resurser, än de som inte samarbetar lika fullt ut.

Propagandan i steg sex börjar sköta sig själv. Befolkningen som samarbetar med upprorsbekämparen kommer att börja sprida informationen om de tilldelade resurserna till andra byar.⁵¹

Steg sju: Organisera ett politiskt parti.

När arbetet i områdena har fortgått kommer det ha framkommit ett antal ledare som har klarat testen. Dessa ledare bör organiseras till ett nationellt politiskt parti. Galula nämner fyra orsaker.

1. Ett parti är ett politiskt instrument, fram för allt i en revolutionär konflikt där politik är viktigt. Det är viktigt för upprorsbekämparen att ha ett nationellt instrument för den politiska agendan.
2. De nyvalda ledarna opererar på en lokal nivå, och är ofta isolerade från sina grannar. Insurgenterna är dock inte begränsade till att operera lokalt, utan är även organiserad på det nationella planet. Vilket innebär att insurgenten har ett stort politiskt övertag, som inte kan tolereras.
3. De nyvalda ledarna har egentligen bara administrativ makt. För att få ledarskapet att utöka till det politiska fältet behövs ett politiskt parti.
4. För tillfället är ledarnas koppling till befolkningen baserad på en enda linje. För att förstärka kopplingen behöver ledarna backas upp av en officiell politisk maskin som är djupt förankrad hos befolkningen. Precis som upprorsbekämparens arbete med att hitta bra ledare, måste ledarna nu påbörja ett arbete med att hitta starka individer bland befolkningen. För att hålla de nyfunna individerna samman krävs ett starkt ramverk som tillhandahålls av ett politiskt parti.

En fråga för upprorsbekämparen att lösa är vilket parti som skall gynnas, eller om ett helt nytt ska skapas. Väljer han ett befintligt parti måste han ta vissa saker i beaktande. Partiets politiska agenda, prestige och ledarskap är vad som bestämmer om han ska välja ett befintligt parti. Skapar han ett nytt

⁵⁰ Galula, Counterinsurgency warfare. Sid. 89-90

måste upprorsbekämparen redan ha bestämt sig för vilka politiska reformer som skall genomföras. En viktig del i arbetet med att skapa ett parti är att välja medlemmar efter kvalitet framför kvantitet.⁵²

Steg åtta: Vinna över eller trycka undan de sista i gerillan.

Sedan steg ett avslutades har upprorsbekämparens fokus legat på andra operationer än rent militära mot insurgenterna. Detta betyder dock inte att arbetet med att förintat det väpnade motståndet har legat på is, utan har fortsatt under hela konflikten. Kanske har upprorsbekämparen redan förintat insurgenterna, om inte är det nu kan han fokusera på de som är kvar.

De operationer som har fokuserat på bakhåll och att jaga insurgenterna, är otroligt tidskrävande och egentligen inte så produktivt. Därför är det lönsammare för upprorsbekämparen att återgå till liknande operationer som genomfördes i steg ett, fast nu med befolkningens aktiva stöd.

Det största problemet är ett psykologiskt problem bland upprorsbekämparens egna styrkor. Ansvariga individer kommer att fråga varför det är viktigt med en stor ansträngning nu, när allt flyter på bra. Resonemanget är sund, men det skall tas i beaktning att de insurgenter som är kvar vid detta skede är de mest övertygade. Vilket innebär att de inte kan lämnas kvar för att tas om hand av befolkningen och en liten styrka poliser eller soldater.

Att verkligen visa en vilja att förintat insurgenterna kan även ha positiva politiska effekter på insurgenterna, befolkningen och de egna trupperna.

Taktiken som är att föredra, vilken även kommunisterna i Kina använde. Är att tvinga insurgenterna till att flytta på sig, att bli strövande banditer. Vilket gör det lättare att ta dem när de passerar nätet av upprorsbekämparens förband.

Nästa kapitel behandlar andra hälften av kapitel tre i NATO:s doktrin för COIN-operationer.

4. Empiri och analys

4.1 NATO:s doktrin för COIN-operationer

Kapitel tre: Insurgency and counterinsurgency.

Del två - Counterinsurgency *Part II – Counterinsurgency*

Befolkningen

Enligt NATO:s doktrin för COIN-operationer är det ytterst viktigt att ha ett öppet och flexibelt sinne. En anledning till detta är att man måste förstå befolkningen. Bland det första som står i doktrinen om upprorsbekämpning är:

First and foremost, the population is the critical dimension of successful COIN. Understanding the population is to successful COIN what understanding physical terrain is to successful conventional land operations. A key part of understanding the population is have an intimate knowledge of what causes and perpetuates insurgency. Cultural awareness plays a key role. [- - -] Thirdly, successful counterinsurgents must understand that it is essential to establish an enduring presence within the population in order to provide continuous security and development efforts, which is vital to assuring the population's sense of security and long-term outlook.⁵³

Politik

⁵² Galula, Counterinsurgency warfare. Sid. 92-93

⁵³ ALLIED JOINT DOCTRINE FOR COUNTERINSURGENCY. Sid. 62

Ett uppror eller ett "insurgency" är i grund och botten en politisk rörelse. Doktrinen visar den politiska vikten med: "*COIN is a politically motivated, intelligence-driven activity. An appropriate and proportionate application of military force is required.*"⁵⁴

Det uppmärksammas i citatet att det är en rörelse med politisk motivation, där upprorsbekämparen måste använda en proportionell mängd militära resurser.

Lokala ledare och statsmakten.

Att Host Nation's (HN, sv. övers. värdlandet) statsmakt får en ökad legitimitet bland befolkningen är viktigt. Att lyckas med att få en ökad legitimitet kräver kompetenta lokala ledare och institutioner.

När det gäller förhållande till operationer med egna förband och värdlandets förband, tar doktrinen upp problematiken med vem som har ansiktet utåt. Det kan vara mycket enklare för de egna förbanden att planera och genomföra operationer, men det urholkar allt som operationerna strävar efter. Legitimitet för att värdlandets statsmakt klarar av att genomföra operationer själva. Ytterligare en orsak är att det finns en risk för att utländska förband kommer att ses som en ockupationsstyrka. Eller att de blandar sig i för egen vinnings skull.

Ovanstående kommer man lätt undan om man lyckas ge värdlandet ansvar och de egna förbanden understödjer de inhemska. En sammanfattning från doktrinen är: "*To be truly successful, NATO's military campaign must "put the HN's face on the operations"*".⁵⁵

Det är även viktigt att balansera stabilitet och militära operationer. Det underlättar för befolkningen att hjälpa upprorsbekämparen. Då det finns möjlighet att det kan användas som bevis eller alibi för varför befolkningen hjälper upprorsbekämparen istället för insurgenterna.

Doktrinen kännetecken för COIN.

I NATO:s doktrin för COIN-operationer framställs ett antal olika attribut som har tillkommit efter analyser av COIN-operationer, både historiska och nuvarande.

a) Politikens betydelse (och ett tydligt politiskt mål)

Politikens betydelse är inte ringa när det gäller irreguljära konflikter, och framför allt för insurgenten och upprorsbekämparen. Att doktrinen placerar politiken som första attribut är ett tydligt tecken på den viktiga roll som politiken spelar i konflikterna. Vad som också är nämnvärt att påpeka är, att likt en reguljär konflikt, är i grund och botten anledningarna och orsakerna till konflikterna politiska, vilket inte får glömmas i COIN-operationens olika skeden.

Doktrinen behandlar politiken med att det dikterar resten av de medel som upprorsbekämparens verktygslåda består av. Det som menas är att militära operationer måste styras av de politiska målsättningarna, som i sin tur måste vara tydliga och genomförbara. De politiska målen är det som legitimerar användandet av militära resurser. Den politiska viljan är otroligt viktig eftersom insurgenterna ser den som demokratiernas akilleshäla. Doktrinen menar att de COIN-operationer som historiskt sett har misslyckats har gjort det eftersom den politiska viljan inte har varit lika tydlig under hela operationerna.⁵⁶

b) Vikten av legitimitet.

När det gäller legitimitet delar doktrinen in den i två viktiga aspekter.

1. Befolkningens uppfattning om värdlandets, och dess säkerhetsstyrkors legitimitet.

⁵⁴ ALLIED JOINT DOCTRINE FOR COUNTERINSURGENCY. Sid. 62

⁵⁵ Ibid. Sid. 63

⁵⁶ Ibid. Sid. 64

2. Internationella staters, värdlandets och bidragande staters uppfattning om de allierade säkerhetsstyrkorna.

Alla försök att lyckas med fördrivning av insurgenterna kommer att vara till intet om ej värdlandet lyckas behålla eller skapa sig legitimitet. Doktrinen skriver att de militära befälhavarna måste ha legitimitetsfrågan i bakhuvudet och planera operationer som har ett delmål som innebär behållande eller ökning av värdlandets legitimitet. För att uppnå en bra nivå på legitimiteten menar doktrinen att det finns vissa aspekter som upprorsbekämparen kan lägga vikten på. Ett tillvägagångssätt är att visa befolkningen att upprorsbekämparen kan beskydda dem, och tillhandahålla medel för att tillmötesgå basala mänskliga behov. Som mat och husrum.

Andra sätt kan vara att befolkningen känner sig rättvist representerat av värdlandets styrande skick. Ytterligare ett är om sociala, politiska och ekonomiska utvecklas i en kulturellt accepterad riktning.

Insurgenterna kommer självklart att försöka underminera värdlandet, och upprorsbekämparnas åtgärder för att öka legitimiteten. Detta kommer insurgenterna försöka genom att påverka opinionen i det aktuella landet. Men även hemopinionen i de länder som deltar i operationen.⁵⁷

Kampen mot insurgenterna är en kamp om befolkningen, inte mot befolkningen.

Var doktrinen ligger i förhållande till vilken vikt befolkningen spelar i en COIN-operation är relativt lätt att förstå. Det förklaras rätt tydligt med: ”*The population is the main focus and arguably the COG of COIN.*”⁵⁸

Eftersom kampen har en i stort sett politisk grund är det, enligt doktrinen, viktigt för upprorsbekämparen att informera befolkningen. Informationen skall vara utformad på ett sätt som gör att den absolut inte kan misstolkas. Målet med den informationen som upprorsbekämparen måste ge befolkningen är att insurgentens information eller desinformation skall motverkas. Kraven som ställ på informationen är att den måste vara ”transparent, timely, open, honest, verifiable and accessible.”⁵⁹

Mycket olikt en konventionell konflikt är en COIN-operation en större utmaning för konventionella styrkor. Utmaningen kommer ur den aspekten att förbanden blir, genom sina uppgifter, mycket mer integrerade med befolkningen än normalt. Detta medför att mindre, mer flexibla förband är att föredra framför stora konventionella styrkor. Doktrinen tar upp problematiken detta medför för upprorsbekämparens befälhavare. Vad en djupare integration med befolkningen innebär för upprorsbekämparen är till främst ökad risk för de egna förbanden. Procedurer som ligger till grund för den ökade riskerna är:

[- -]the deployment of detachments throughout the population, unit dispersion, dismounted patrols and so on. Commanders will have to find a balance between force protection and mission accomplishment[- -]⁶⁰

Information driver operationen.

COIN-operationen är i grunden en informationsdriven kampanj. Doktrinen skriver om vikten av information, samt om vikten av att förstå befolkningen för att få tillgång till informationen. Det kräver ett nära arbete med befolkningen och en förståelse för de politiska, sociala och kulturella aspekterna.

I en COIN-operation är information, som det är beskrivet ovan, viktigt. Därför skall man använda sig av alla arbetssätt som finns för att öka informationsmängden. Dock bör det ligga större ansvar på de informationsinhämtningssätt som grundar sig i den mänskliga kontakten, som human intelligence (HUMINT) och counterintelligence (CI). Anledningen till att fokus bör ligga på mänsklig interaktion är att insurgenterna ofta använder sig av befolkningen för att dölja sig själva och sina aktiviteter. Detta

⁵⁷ ALLIED JOINT DOCTRINE FOR COUNTERINSURGENCY. Sid. 65-66

⁵⁸ Ibid. Sid. 65

⁵⁹ Ibid. Sid. 65

⁶⁰ Ibid. Sid. 65

gör att vissa högteknologiska informationsinhämtningssystem är mindre effektiva, om de inte knyts samman med HUMINT och CI.

Eftersom vikten av information är så stor i en COIN-operation behöver upprorsbekämparen etablera en fungerande informationsstab i värdlandet. Denna informationsstab bör helst bestå av alla organisationer och myndigheter som arbetar med information, helt enkelt en centraliserad management-del. På det sättet kan hanteringen av informationen ske på ett effektivt sätt. Däremot bör organisationerna och myndigheterna vara de-centraliserade när det kommer till informationsinhämtningen.

Doktrinen delar in information i två spår. Ett spår som handlar om politiska beslut och deras koppling till strategin, bör arbetarna bestå av militär och civil personal. Men eftersom mycket information har ett bäst-före datum, som var lokala insurgenter befinner sig just nu, måste den informationen som rör taktiska beslut komma till rätt personer så långt ute på linan som möjligt. För att uppnå bra taktiska effekt.

Informationsinhämtning är något som måste pågå under tiden, för att önskad effekt på befolkningen skall kunna uppnås. Detta innebär att de förband som arbetar ute på fältet har en extremt viktig roll, utöver det som är deras huvuduppgift. Doktrinen skriver att på grund av den vikt som fältförbanden spelar i informationsinhämtningen. Då måste träningen inför COIN-operationen innehålla vissa viktiga saker utöver språk- och kulturell förståelse-utbildning. Doktrinen tar upp tre saker.

1. Förbanden måste ha klart för sig vad som ligger bakom konflikten och dess egenheter.
2. En förståelse för insurgentens motiv, styrkor och svagheter.
3. En förståelse för andra aktörers arbete i området.

En tydligt enad ansträngning.

Den stora utmaningen med att allians i en COIN-operation av olika stater, organisationer och väpnade styrkor kan kännas överväldigande. Den ”friktion” som uppstår i en sådan allians behöver verkligen belysas med en gemensam ansträngning på alla nivåer.

För att lyckas med det ovanstående behöver strategin för COIN-operationen baseras på en gemensam uppfattning om problemen. Denna uppfattning skall koordineras av värdlandet, i ett tillvägagångssätt som kombinerar politiska och ekonomiska lösningar, samt säkerhetslösningar.

En väl genomtänkt strategi använder sig av samarbete mellan både militära och civila beslutsfattare på alla nivåer. Det samarbetet motverkar incidenter där välmenande men illa genomtänkta beslut och operationer ger insurgenterna en inblick i upprorsbekämparens svagheter. Vilka de antagligen kommer att utnyttja.⁶¹

Neutralisera insurgenten.

För att kunna neutralisera insurgenterna måste upprorsbekämparen skilja dem fysiskt och psykologiskt från befolkningen. Samtidigt som man fokuserar på de problem inom staten som gav insurgenterna legitimitet till sitt uppror. Ett effektivt arbete med att förbättra problemen som upproret livnär sig på ger inte bara värdlandet legitimitet utan hjälper även till att isolera insurgenterna bort från befolkningen. Att fysiskt skilja dem från befolkningen innebär att upprorsbekämparens trupper måste assistera med direkt konfrontation med insurgenterna och att stödja värdlandets trupper. Det kräver att upprorsbekämparens trupper är mycket lika, eller mer mobila än insurgenterna.

Fokus på en COIN-operation ligger i att skydda befolkningen och att ge värdlandet verktygen för att lyckas med egna operationer. Dock måste neutraliseringen av insurgenterna också hållas högt upp på listan. Det involverar användandet av styrkor som klarar av att upptäcka, tillfångata eller strida mot insurgenterna. Något som insurgenterna inte behöver är att ha ett aktivt stöd av befolkningen för att

⁶¹ ALLIED JOINT DOCTRINE FOR COUNTERINSURGENCY. Sid. 67

lyckas, utan det räcker med en neutral inställning från befolkningens sida. Det kan betyda att vissa restriktioner som skall kontrollera befolkningen kan bli för hårda, och där igenom kontraproduktiva. Även dödandet av insurgenter kan vara kontraproduktivt om det medför stora mängder med förstörd egendom för befolkningen. Eller det kan ge vissa individer tillfälle och orsak till att gå med i insurgenternas sak.

COIN-operationer måste framhålla alla metoder som skapar en klyfta mellan insurgenter och befolkning. Samt en splittring inom insurgenternas egna led. Doktrinen framhåller ett antal metoder som kan användas för ovanstående ändamål. Viss militär medverkan kan förekomma i samtliga metoder.

1. Påverka de ekonomiska, politiska och sociala tillkortakommanden som ger bränsle till insurgenternas sak.
2. Inför kampanjer och initiativ som förespråkar att insurgenterna byter sida. Erbjud dem amnesti och reintegration i samhället.
3. Inför belöningar för de insurgenter och invånare som väljer att fördömma och anmäla andra insurgenter. Belöningen kan verka som motivation.
4. Inför åtgärder som framställer insurgenterna i dålig dager och bryter ner deras moral. Avskräck dem med hjälp av rättsliga åtgärder som åtal och fängelse.⁶²

När det gäller rekrytering kan de dynamiska insurgentrörelserna ersätta förluster inom några dagar. Därför bör upprorsbekämparna försöka förvägra dem det genom att påverka insurgenterna med fysisk, ekonomisk, och psykologisk isolation. Dessa tre innebär:⁶³

1. *Fysisk isolation.*
Innebörden är att stänga gränserna så hjälp utifrån landet inte kommer in till insurgenterna. Samt att möjligheten till att röra sig fritt inom landet minskas genom kontroller.
2. *Ekonomisk isolation.*
Ekonomisk isolation syftar till att genomföra diplomatiska och rättsliga ändringar på både lokal och internationell nivå. Dessa ändringar skall hindra eller åtminstone göra det svårare för externa aktörer att finansiera insurgenterna.
3. *Psykologisk isolation.*
Syftar till att konstant skicka ut riktade meddelanden, psykologiska operationer (PSYOPS) och uppvisande av gemensamt stöd mellan internationella styrkor och värdlandet.

Förbered för en utdragen kampanj.

Uppror är långdragna av naturen, och historien visar att de kan pågå i flera år eller till och med årtionden. Detta kräver en ofantlig mängd resurser och tid från upprorsbekämparen, speciellt om det genomförs samtidigt som konventionella operationer. COIN kräver en hög förståelse för politiska och mänskliga effekter av militära operationer. Militär vinst över insurgenterna är inte målet med COIN. Politiska, ekonomiska och sociala program måste fortsätta även efter de militära operationerna inte längre behövs. De måste fortsätta för att släcka alla försök till att ge insurgenterna ytterligare orsak till att börja kämpa igen.⁶⁴

⁶² ALLIED JOINT DOCTRINE FOR COUNTERINSURGENCY. Sid. 68

⁶³ Ibid. Sid. 67-69

⁶⁴ Ibid. Sid. 69

Säkerhet och upprätthållande av lagar.

Doktrinen framhåller säkerheten som en av grundpelarna i COIN. Säkerheten är otroligt viktig för att kunna skapa ett samhälle som möter befolkningens basala behov. Utan säkerhet skulle insurgenterna kunna få en fristad, och alla de arbeten som syftar till att göra ett bättre samhälle må vara förgäves.

Det kommer finnas tillfällen i kampanjen då de enda förband som kan verka i vissa områden är militära. Om så är fallet måste den militära befälhavaren få resurser så han kan hjälpa befolkningen med sina basala behov. Målet är att minska våldet tillräckligt för att polis och andra aktörer kan komma in i området och upprätthålla lag och ordning.

Simultant skall värdlandets militär, polis och rättsliga institutioner byggas upp. Dock skall de inte byggas efter någon västerländsk modell utan lokala sedvänjor och kultur måste respekteras.

Det är i första hand polisen som skall ta hand om de rättsliga problemen i landet, som att arrestera brottslingar. Dock skall den militära befälhavaren alltid vara villig till att hjälpa till, om det skulle begäras. Att tänka på är att inte låta militära kampanjer inte underminerar lagen. Sådant kommer bara vara kontraproduktivt. Upprörsbekämparen skall istället visa genom handlingar att lagen hela tiden är stabil och en grundpelare i den nya nationen.⁶⁵

Överlämning av ansvaret till de lokala förbanden så fort som möjligt.

Upprörsbekämparens ledare skall fokusera på att få ett sådant klimat att en överlämning av ansvaret kan ske så fort som möjligt. För att kunna gå vidare till nästa steg i COIN-operationen. För att lyckas med detta krävs det att man har lyckats få fram bra lokala ledare, institutioner, en kapabel poliskår och militär. Dock kan vissa nationer vara så svaga att upprörsbekämparen måste vara beredd på att leda operationen under en längre tid.

Oftast är det enklaste alternativet för upprörsbekämparen att ta befälet över operationen och styra över värdlandets trupper. Det är dock inte att föredra, då insurgenterna kan använda det som en orsak till att fortsätta kämpa. Att kämpa mot en ockupationsmakt. En idealt genomförd kampanj är om upprörsbekämparen ej behöver strida direkt med insurgenterna, utan kan stödja värdlandet med information, helikoptrar, ingenjörer, medicinsk vård, utbildning och annat stöd.

Med detta som mål bör de lokala militära och polisiära förbanden få axla ansvaret så fort som möjligt. De har inte bara bättre lokalkännedom utan det hjälper även till att dryga ut manskapet i områden där upprörsbekämparens förband är dåligt bemannade.

Lär och anpassa sig snabbt.

En effektiv styrka av upprörsbekämpare är en styrka som anpassar sig och lär sig snabbare än insurgenterna. Enligt doktrinen är en upprörskonflikt en tävling i lärande. Eftersom det handlar om aktioner och reaktioner, är det den aktören som snabbast hinner anpassa sig som kommer få överhanden i operationsområdet. Upprörsbekämparens förband måste ha resurser för att kunna identifiera och bemöta förändringar. Samt ha planerat tillräckligt flexibelt för att kunna bemöta dessa ändringar utan att behöva förändra sin taktik något oerhört.

Detta kräver ett bra arbete med "lessons learned" (sv. översätt. dragna lärdomar) och institutioner som tränar förbanden. Även gamla lärdomar från andra insatser bör brytas ner i bitar och ges till de förband som skall sättas in i operationen.

⁶⁵ ALLIED JOINT DOCTRINE FOR COUNTERINSURGENCY. Sid. 69-70

4.2 Doktrinen kopplat till Galulas åtta steg

Steg ett: Förinta eller tvinga bort de irreguljära styrkorna

Doktrinen skriver, *“NATO’s military achievements alone may not translate into political success.”*⁶⁶ Vilket går hand i hand med Galulas teorier om att det är i steg ett och åtta som den militära kraftsamlingen bör ligga. Utöver det är det en fråga om uppbyggnad och underminerande av insurgenternas inflytande över befolkningen.

Att helt enkelt döda insurgenter är antagligen inte tillräckligt för att släcka den politiska lågan som föder upproret. Därför måste upprorsbekämparna ha ett långsiktigt mål.

Galula skriver i sin bok att *”The destruction of the guerrilla forces in the area is, obviously, highly desirable, and that is what the counterinsurgent must strive for.”*⁶⁷

Galula menar att upprorsbekämparen måste fokusera på att få bort insurgenten från spelplanen. Detta innebär att genom hela insatsen bör en del av fokus ligga på att påverka insurgenterna. Dock skriver Galula att i det inledande skedet är:

Complete elimination of the guerrillas by military action being practically impossible at this stage, remnants will always manage to stay in the area, and new recruits will join their ranks so long as the political cells have not been destroyed.⁶⁸

Även om målet är att förinta insurgenternas förband, är det inte bara att använda militära medel. Enligt Galula skall upprorsbekämparen använda sig av militära förband för att skapa sig ett fotfäste i insatsområdet. Därefter skall han bygga upp ett förtroende hos befolkningen, vilket kräver andra resurser och har andra målsättningar.

Steg två: Sätta in de stationära förbanden.

Galula har uppmärksammat vissa konventionella begränsningar inom COIN-operationer. I steg två tar Galula upp vikten av att sätta in stationära förband, med områdesansvar. Galula menar att de stationära förbanden bör avhålla sig från att distansera sig från befolkningen genom att bygga stora baracker, då detta kommer främja en ”vi och dem-känsla” mellan upprorsbekämparna och befolkningen. Detta löser befälhavarna enkelt genom att låta soldaterna bo så nära befolkningen som möjligt. Detta kommer dock vara en källa till oro hos soldaterna, som det likväl kommer vara för befälhavarna som tar beslutet. Dock kommer de positiva effekterna överväga riskerna som uppstår vid ett sådant tillvägagångssätt.

Galula menar att oron hos soldaterna går att minska genom att förklara de orsaker som ligger bakom och vinnningar som de gör. Den psykologiska effekten som kommer av att soldaterna känner sig utsatta kommer att göra att ett bra, och vänligt beteende kommer komma naturligt. Detta är en faktor som upprorsbekämparen kommer vinna på i längden.⁶⁹ Denna integration, eller nära samarbete med befolkningen är något som doktrinen bedömer som positivt.

Doktrinen nämner även skillnaden mellan en COIN-operation och en konventionell konflikt. Olikt en konventionell konflikt, kräver COIN att förbanden är djupare integrerade med befolkningen. Detta resulterar i att mindre, mer självständiga förband får en större roll i operationen. Doktrinen trycker på de svårigheter som befälhavarna kommer ställas inför. Svårigheter som innebär större risker för trupperna. Några som nämns är problemet med att etablera rutiner med patruller, och att förbanden kommer vara utspridda.⁷⁰

⁶⁶ ALLIED JOINT DOCTRINE FOR COUNTERINSURGENCY. Sid. 63

⁶⁷ Galula, Counterinsurgency warfare. Sid. 75

⁶⁸ Ibid. Sid. 77

⁶⁹ Ibid. Sid. 77-81, 85

⁷⁰ ALLIED JOINT DOCTRINE FOR COUNTERINSURGENCY. Sid. 65

Steg tre: Kontakt med, och kontroll över befolkningen.

I både Galulas bok och NATO:s doktrin för COIN-operationer framstår befolkningen som konfliktens tyngdpunkt. Doktrinen skriver ” [...]one of the keys to success may be to gain the support of the population and deprive the insurgents from it.”⁷¹ Det är bara ett exempel på den vikten doktrinen lägger på befolkningen. Ytterligare ett exempel från doktrinen är vad som har nämnts ovan där den ger befolkningen beteckningen COG. I Galulas bok förstår man vikten av befolkningen genom att läsa de steg som kommer efter steg ett. Främst belyses vikten i kapitel tre, det som är döpt till *kontakt med, och kontroll över befolkningen*. Kapitel tre är det steg som benämns som mest kritisk av Galula.

Doktrinen uppvisar ett tydligt befolkningsinriktat fokus. Det är intressant att bevittna detta fokus redan i den inledande texten av hur upprorsbekämparen skall förhålla sig till konflikten. När det gäller den sista halvan av ovanstående citat visar det på vad Galula kallar *steg tre*. Steg tre är kontakt med, och kontroll av befolkning. Som Galula skriver är det viktigt att ge befolkningen anledning att till att börja tro på upprorsbekämparen. Där fokus ligger på att befolkningen skall få en uppfattning av säkerheten och de långsiktiga effekterna som upprorsbekämparna vill lyckas uppnå.

I steg tre beskriver Galula under, *skydda befolkningen*, att det är positivt att ge befolkningen ett alibi för att hjälpa upprorsbekämparen. Doktrinen tar upp problemet, och visar på en lösning där man måste balansera stabilitet och militära operationer. Samtidigt återuppbygger man eller bygger ny infrastruktur, ger befolkningen humanitär hjälp och förbättrar de lokala myndigheterna. Detta ger inte bara ett alibi för befolkningen när det gäller att hjälpa upprorsbekämparen, utan det kommer även hjälpa till att vinna befolkningens stöd. Precis som Galula skriver att stödet kommer när resultaten börjar tala för sig själva. Syftet med det ovanstående är i grund och botten att vinna befolkningens stöd, och beröva insurgenten det samma. Enligt doktrinen ett av målen för att vinna konflikten.⁷²

Steg fyra: Förrinta insurgenternas politiska organisation.

Både doktrinen och Galula har nämnt att upproret i grunden är en politisk konflikt. Enligt doktrinen är det politiken som bestämmer med vilka andra typer av aktioner som upproret fortsätter med. Ett problem som uppkommer i analysen av steg fyra gentemot doktrinen är att doktrinen beskriver den strategiska nivån. Med exempel på vad som ligger till grunden för konflikten. Samt att insurgenterna ser den politiska viljan som demokratiernas svaghet. Galula nämner däremot hur den politiska rensningen skall genomföras. Alltså på en mer taktisk nivå. Det är en operation som syftar till att få bort de politiska ledarna, där polisen får huvudansvaret. Anledningen till rensningen är att förbereda för nästa steg, lokala val.

Steg fem: Lokala val.

Enligt Galula är det i steg fem som den konstruktiva delen av operationen börjar. Det är alltså dags för att involvera befolkningen i återuppbyggnationen. Den metod som Galula förespråkar är fria val. Där argumenterar han för att har upprorsbekämparen gjort rätt i tidigare steg så kommer det väljas naturliga ledare. Upprorsbekämparen måste visa att de som blir valda blir accepterade.

Doktrinen nämner inte hur lokala val skall gå till väga. Det närmsta doktrinen kommer lokala val är att lägga fokus på vilka som leder COIN-operationen. Det beskrivs att värdlandet bör ha ansvar och andra nationers förband fattar en understödjande position.

Däremot går det att koppla doktrinens legitimitet till Galulas acceptans. Eftersom Galula beskriver vikten av att de nya ledarna och den nya statsmakten, samtidigt som doktrinen beskriver vikten av värdlandets legitimitet. Även steg fem beskrivs på olika nivåer i doktrinen och Galulas teorier. Galulas teorier handlar om det taktiska genomförandet och doktrinen om den strategiska helheten.

⁷¹ ALLIED JOINT DOCTRINE FOR COUNTERINSURGENCY. Sid. 64

⁷² Ibid. Sid. 63-64

Steg sex: Testa de lokala ledarna.

I steg sex är det precis som i steg fem väldigt svårt att koppla doktrinen till Galula. Doktrinen behandlar det övergripande strategiska målen, med tillhörande medel och metoder. Galula lägger fokus på hur de lokala ledarna skall testas för att se om de kan hjälpa upprorsbekämparen med insatserna. Mycket vikt läggs på att upprorsbekämparen måste göra sig av med inkompetenta ledare utan att förlora folkets stöd. Medan man skall bevara och ge mer ansvar till de valda ledare som visar sig kompetenta. Doktrinen sprider samma budskap. Att det är enkelt för upprorsbekämparen att planera och genomföra operationer själv. Men det underminerar värdlandets legitimitet. Alltså skall lokala ledare vara med när operationer planeras och genomförs, ör att visa befolkningen vilket håll utvecklingen går åt.

Steg sju: Organisera ett politiskt parti.

Det föregående steget handlar om att testa de lokala ledarna. När det är genomfört vill Galula samla de personer som är kvar i ledande positioner i ett nationellt, politiskt parti. Galula nämner, enligt ovan, fyra orsaker till varför det är eftersträvansvärt. Även i steg sju finns det problem i att hänvisa doktrinen i Galulas teorier. Eftersom det inte är tydligt att ett parti skall skapas i doktrinen. Däremot har doktrinen lagt ett stort fokus på att upprorsbekämparen skall förstå att konflikten är politisk. Dock nämner doktrinen något intressant under rubriken *en tydlig enad ansträngning*. För att lyckas med insatsen krävs det att den genomförs med en gemensam uppfattning. Denna gemensamma uppfattning går att återfinna i Galulas teorier om att lokala ledare har ett strategiskt underläge jämfört mot en nationellt organiserad insurgentorganisation. För att utjämna spelnivån krävs det att även värdlandets ledare organiseras nationellt.

Steg åtta: Vinna över eller trycka undan de sista i gerillan.

Galula nämner vikten av att fortsätta med andra medel än militära när det verkar som operationen har lyckats. Galula menar att det är otroligt viktigt att visa befolkningen att man är seriös med att verkligen vinna COIN-operationen. Om det finns några insurgenter kvar i detta skede av konflikten menar Galula att de är dem som är mest övertygade. Vilket innebär att de inte kan få ströva fritt. Doktrinen skriver att upprorsbekämparen måste förbereda sig på en utdragen konflikt. En ideal kampanj är enligt doktrinen en kampanj där upprorsbekämparen endast understödjer värdlandet i konflikten mot insurgenterna. Det skulle innebära att värdlandets militära, polisiära och politiska styrkor är tillräckligt starka för att lyckas med Galulas steg åtta. Det kräver dock att föregående steg har varit framgångsrika.

Sammanfattning

Båda verken är överrens om att det krävs mer än militära medel för att vinna konflikten, men det går inte enbart utan militära medel. Det är även viktigt att integrera sina förband djupare med befolkningen, där mindre förband blir autonoma. Konflikten tyngdpunkt tillskrivs befolkningen, vilket är innebörden i steg tre, det steg Galula kallar mest kritiskt. Gällande politiken så stämmer verken delvis överrens, Galula fokuserar på lokala val medan doktrinen lägger fokus på de politiska ledarna som leder konflikten. Därefter går verken något isär gällande hur det politiska spelet skall behandlas, Galula har en mer utstakad linje att gå efter medan doktrinen nämner att politiken bör vara så utmejslad så tidigt som möjligt.

Galulas åtta steg är till del mycket enklare i sin utformning än doktrinens mer sammanflätade indelning. Därför använder författaren Galulas åtta steg om en gemensam nämnare i analysen av doktrinen. Det valet förenklar jämförelsen av de båda verken, men kan även påverka analysen av doktrinen negativt, något kan ha förbisetts. Författaren har försökt motverka det genom valet av

metoden kvalitativ textanalys, där doktrinen har gått igenom ett flertal gånger innan den slutgiltiga analysen har presenterats.

I nästa kapitel kommer en mer ingående diskussion om likheter mellan verken att behandlas.

5. Diskussion och slutsatser

Uppsatsens huvudfrågeställning löd: *"I vilken utsträckning grundar sig NATO:s doktrin för COIN-operationer på Galulas teorier om COIN?"*

I de texter som har legat till underlag för uppsatsen framstår det att NATO:s doktrin för COIN-operationer från 2011 uppenbart har grundat många av sina tillvägagångssätt på Galulas teorier. För att lättast se i vilken utsträckning likheter och skillnader ter sig i verken är det enklaste sättet att dela upp doktrinen och Galulas teorier i lätthanterliga bitar. Dessa bitar delas lättast in efter vilken del av konflikten som berörs.

- Underfrågan som ställdes i inledningen var: *"Vilka likheter och skillnader finns det?"*

För att kunna jämföra verken och hitta skillnader, samt förstå dem måste överensstämmande delar tas upp. Även de delar som inte överensstämmer måste behandlas för att kunna besvara frågorna. Skillnaden i tid mellan verken är stor, dock underlättar det att båda verken tar upp konfliktens kärnfrågor. Dessa attribut som stämmer överens, eller inte, kommer att behandlas här nedanför i *steg som stämmer överens, steg som överensstämde till del* och *steg där teorierna ej framträdde så tydligt*.

5.1 Steg som stämde överens

Med steg som stämmer överens menas steg som kan härledas från doktrinen till Galulas teorier. Dessa steg nämns på ett snarlikt sätt i båda verken.

Steg ett: Förinta eller tvinga bort de irreguljära styrkorna

Insatsens inledning är enligt både doktrinen och Galula en viktig punkt för att lyckas med den fortsatta upprorsbekämpningen. Båda verken anser att i det inledande skedet används de militära styrkorna för att skapa sig ett fotfäste i området, vilket kommer användas till att etablera en kontinuerlig kontakt med befolkningen.

Ett exempel på att doktrinen och Galula överensstämmer i steg ett är att de militära operationerna inte är ett ändamål i sig. Utan målet är att skapa sig en etablerad position från vilken övriga operationer kan utgå ifrån.

Steg två: Sätta in de stationära förbanden.

Det som Galula menar med att sätta in de stationära förbanden är att skapa ett överlappande nätverk av stationära förband eller utposter som försvårar rörligheten för insurgenterna. Doktrinen tar ej upp samma taktiska tillvägagångssätt. Dock kan likheterna upptäckas i det som Galula kallar stationära förband och doktrinen små självständiga förband. Dessa självständiga förband kommer att integreras med befolkningen på ett väldigt intimt sätt. Vilket båda verken anser ge positiva effekter, om de genomförs på rätt sätt.

Det ovanstående utsätter upprorsbekämparens förband för större risker, och doktrinen lägger stor tyngd på befälhavarens kompetens. Galula anser att närheten som uppstår när förband förläggs nära befolkningen ger upphov till en positiv psykologisk effekt i soldaternas bemötande av befolkningen.

Steg tre: Kontakt med, och kontroll över befolkningen.

Detta steg är enligt Galula det mest kritiska steget. Då det övergår från rent militära operationer till operationer vilkas mål är att börja interagera med befolkningen.

1. *Att återetablera upprorsbekämparens auktoritet över befolkningen.*
2. *Att fysiskt isolera befolkningen från insurgenterna.*
3. *Att samla tillräckligt med information för att kunna övergå till nästa steg. Förintelse av insurgenternas politiska celler.⁷³*

Mål ett går att återfinna i doktrinen beskrivning av legitimitetens betydelse för värdlandet. Där det förklaras att statsmakten behöver uppvisa legitimitet för att kunna utöva sin auktoritet över befolkningen. Vikten av att fysiskt isolera befolkningen omnämns i doktrinen. Under rubriken *neutralisera insurgenten* beskrivs de tillvägagångssätt som gäller för upprorsbekämparen att använda sig av när insurgentens makt över befolkningen skall brytas.

När det gäller informationsinhämtning skriver Galula att informationen kommer av sig själv. Problemet är hur tillförseln av information ökar. Doktrinen vikt vid information är snarlik Galulas, där en COIN-operation beskrivs som en informationsdriven kampanj.

5.2 Steg som delvis överensstämde

Steg fem: Lokala val.

När det gäller lokala val tar doktrinen inte upp fenomenet på samma sätt som Galula gör. När Galula skriver om att varje område måste välja egna ledare, skriver doktrinen mer om vilket ansikte som används utåt.

Doktrinen legitimitet kan kopplas till Galulas acceptans, då de båda behandlar problemet med statsmaktens legitimitet och att få befolkningen att börja acceptera den roll som värdlandets styrande skikt har. Det problem som uppstår i steg fem är att Galula beskriver ett mer generellt tillvägagångssätt för att genomföra lokala val. Emellertid talar doktrinen mer om den strategiska nivån. Där statsmaktens legitimitet hamnar i ett mer nationellt fokus.

Steg sju: Organisera ett politiskt parti.

I steg sju förflyttar Galula fokus från det operationer på en taktisk nivå till det strategiska målet med att organisera ett politiskt parti. Galulas fokus ligger i att försöka skapa ett politiskt parti som kan ta över styrandet av landet. Eftersom det parti som skapas skall fortsätta styra efter de stödjande nationernas trupper lämnar landet så är kvalitet bättre än kvantitet. Det finns vissa svårigheter att jämföra doktrinen och Galula i steg sju, på grund av skillnaden i nivå och ambition.

Det finns dock en sak som förenar doktrinen och Galula i steg sju. Ambitionen som doktrinen kallar gemensam ansträngning. Denna gemensamma ansträngning går att koppla till Galulas teori om att lokala ledare slår ur ett underläge mot en nationellt organiserad insurgent. Det krävs en gemensam ansträngning även från upprorsbekämparen och statsmakten.

5.3 Steg där teorierna ej framträdde så tydligt

Steg fyra: Förinta insurgenternas politiska organisation.

Problemet som uppstår i fjärde steget är skillnaden mellan Galulas taktiska beskrivning av hur rensningen går till. Samt doktrinen strategiska framställning av att konflikten bottnar i politik. Det går inte att skapa en koppling som är tillräckligt tydlig för att få ett resultat som går att jämföra. Doktrinen lägger mycket vikt på den politiska arenan i en irreguljär konflikt. Men något konkret förslag på hur upprorsbekämparen tar sig an insurgenternas politiska organisation går inte att finna.

⁷³ Galula, Counterinsurgency warfare. Sid. 81

Steg sex: Testa de lokala ledarna

Fokus läggs på hur upprorsbekämparen ger uppgifter till de nyvalda ledarna, och hur han skall behålla de som klarar kraven. Medan de som inte uppfyller kriterierna skall bytas ut, utan att man förlorar befolkningens stöd. Det närmaste som doktrinen kommer Galulas sjätte steg är att upprorsbekämparen bör avstå från impulser som innebär att upprorsbekämparen inte använder sig av värdlandets resurser. Eftersom värdlandet behöver leda operationerna för att få sitt ansikte utåt. På så sätt vinner de legitimitet, och upprorsbekämparen kommer förmodligen icke ses som en ockupant.

Steg åtta: Vinna över eller trycka undan de sista i gerillan.

Doktrinen skriver att upprorsbekämparen bör förbereda sig på en ihållande konflikt. Detta går dock ej att likställa med vad Galula syftar på i redogörelsen av det åttonde steget. Enligt Galula skall upprorsbekämparen inte anse att konflikten är vunnin när ett politiskt parti har tagit över ansvaret, eller när värdlandet har byggt upp en tillräckligt stark kapacitet för att klara av att styra landet själv. Det är av yttersta vikt att ta reda på om det finns insurgenter kvar, de är troligtvis de mest övertygade och "tjockhudade". Det finns inte riktigt något som kan återknytas till Galula i doktrinen. Det som är eftersträvansvärt enligt doktrinen är en konflikt där utomstående länder stödjer värdlandet med resurser som bland annat helikoptrar och sjukvård. Detta skulle kunna länkas till Galula. Men då det inte står uttryckligen i doktrinen, är det svårt att argumentera för hur inriktningen skall ändras.

5.4 Slutsatser

Uppsatsen mål var att redogöra för de likheter och skillnader som fanns mellan Galulas teorier och NATO:s COIN-doktrin. För att göra det har författaren först grundligt undersökt de båda verken efter de delar som är av intresse för studien. Valet föll på Galulas åtta steg och NATO-doktrinens kapitel tre, del två. Uppsatsen har vidare diskuterat vilka värdeord från Galulas teorier som bör återfinnas i doktrinen, de värdeorden har legat till grund för hur empirin har behandlats i den komparativa metoden gentemot teorin.

Utifrån frågeställningen i vilken utsträckning NATO:s COIN-doktrin grundar sig på Galulas teorier och de delfrågor som har presenterats skall uppsatsen här försöka besvara dem.

- Vilka likheter och skillnader finns det?

Likheter och skillnader mellan verken är den största och viktigaste frågan. Genom att beskriva de olika verken utförligt syftade författaren till att få fram de delar som är relevanta att jämföra. Vid studierna av Galula uppfattade författaren ett antal värdeord som har använts vid jämförelsen av NATO-doktrinen. De orden var bland annat befolkning, politik, lokala ledare & statsmakten, information, insurgenten och säkerhet. Därefter användes de åtta stegen som ledstång för jämförelsen i syfte att göra det lätthanterligt. Det ledde fram till att författaren slutligen kunde jämföra verken i *steg som stämmer överens, steg som överensstämde till del* och *steg där teorierna ej framträdde så tydligt*. Resultatet där visade att de steg eller delar som behandlar de inledande striderna mot de irreguljära styrkorna, de egna stationära förbanden samt kontakten med befolkningen stämde väl överrens. De två steg som behandlade lokala val och politik stämde till del överrens, med mer fokus på gräsrotspolitik i ett inledande skede från Galula. Doktrinen däremot vill ha ett tydligt politiskt fokus innan operationen påbörjas.

De steg som ej stämde överrens behandlade hur de lokala ledarna bör testas, hur konflikten bör avslutas, samt hur de irreguljära styrkornas politiska organisation bör förintas. I dessa tre steg var det svårt att hitta en gemensam nämnare där det går att argumentera för att hitta några likheter.

Den vikt som bör läggas på Galula under den svenska officersutbildningen är intressant. Galulas teorier är till del väldigt gångbara i NATO:s doktrin, men det finns ändå vissa delar som skiljer sig markant, som bemötandet av insurgenternas politiska organisation. Författaren vill ändå påstå att Galulas teorier är en inblick i vilka problem en taktisk chef möter i en irreguljär konflikt. De ger även

en historisk förankring för de nyblivna officerarna då Galulas erfarenheter sträcker sig över de stora konflikterna på 1900-talet. Detta medför att Galula fortsättningsvis bör användas i utbildningen av svenska officerare, men att hans teorier bör ses som ett historiskt ankare för att skapa en förståelse om den miljö som är en irreguljär konflikt. Författaren grundar detta argument på att Galula till viss del går att finna i en doktrin från 2011, men att skillnaderna är så pass stora, främst på taktiskt respektive strategisk nivå, att det ej är hållbart att framhålla Galula som en av de främsta teoretikerna.

Författaren har dock sett problematiken i att bryta ner NATO:s doktrin med hjälp av de värdeord som framkom ur Galulas åtta steg. Det kan medföra att vid en annan analys av doktrinen där samma ord ej används kan ett annat resultat framkomma. Författarens mening var därför att på ett tydligt sett visa vilka delar som har legat i fokus under arbetets gång. Det har även varit viktigt för författaren att utförligt beskriva de två litterära verken för att skapa en gemensam grund för författaren och läsaren, där läsaren förstår tankeföljden som har genomlyst arbetet.

Resultatet av jämförelsen är speciellt intressant när det sätts i aspekten av det stora fokus Galula får i kursen FK Taktik Irreg. på officersprogrammet. Eftersom tre steg som stämde överens, två stämde till del överens och tre steg ej stämde överens så anser författaren att utbildningen skulle tjäna på att använda sig av nyare teorier och doktriner. Galula bör fortfarande användas men då som författaren skrev ovan, som ett historiskt ankare som speglar utvecklingen inom upprorsbekämpningen.

5.5 Sammanfattning

Sammanfattningsvis så anser författaren att uppsatsen har svarat på de frågor som den ställde, gällande likheter och skillnader, samt vikten Galula bör ha i utbildning. Mycket av de teorier som var aktuella 1964 går att återfinna i NATO:s doktrin från 2011. Det är dock mycket som ej går att sammankoppla på ett sådant sätt att man kan härleda några starka kopplingar. Vilket innebär att Galula bör kompletteras med nyare teorier och doktriner i utbildningen av blivande svenska officerare. Författaren anser även att denna uppsats tillsammans med andra som behandlar Galula, kan vara till hjälp för personer som i framtiden behöver kunskap om upprorsbekämpning, eller undrar hur mycket vikt som kan läggas vid Galula under en utbildning.

5.6 Förslag till fortsatt forskning

Det har genomförts en del forskning gällande Galulas bidrag till dagens COIN-doktriner. Författaren har haft många tankar under arbetets gång, men avgränsningar har ej tillåtit att de har kunnat följas.

Galula har fått mycket fokus i forskningen av irreguljära konflikter, antagligen eftersom han får stort utrymme i utbildningen. Därför är det intressant att ta reda på hur andra teoretikers teorier står sig mot de nya doktrinerna. Ett exempel på teoretiker är Roger Trinquier. Främst gällande om det finns fler teoretiker som skulle främja utbildningen i irreguljär krigföring.

Det är även intressant att se vilken teoretisk grund en hypotetisk svensk COIN-doktrin skulle kunna tänkas ta.

Referensförteckning

Litteratur

Galula David, Counterinsurgency warfare, Theory and practice, 2006 (1964) Westport.

Münkler Herfried, De nya krigen, 2004. Göteborg.

Nagl John A. Learning to eat soup with a knife, counterinsurgency lessons from Malaya and Vietnam, 2002 Chicago.

Schultz Richard H. Jr. Dew Andrea J., Insurgents Terrorists and Militias, the warriors of contemporary combat, 2006.

Doktriner

ALLIED JOINT DOCTRINE FOR COUNTERINSURGENCY (COIN) – AJP-3.4.4 FEBRUARY 2011 Erhållen från FHS KvA Op-konst, Michael Gustafson.

Headquarters Department of the Army, *FM 3-24 MCWP 3-33.5 Counterinsurgency 2006*, Washington DC, USA

Ministry of Defence, *British Army Field Manual, Volume 1 Part 10, Countering Insurgency 2009*, UK

Metodlitteratur

Martyn Denscombe, Forskningshandboken – för småskaliga forskningsprojekt inom samhällsvetenskaperna, 2009. Lund.

Internetkällor

The way forward in Afghanistan

<http://www.whitehouse.gov/the-press-office/way-forward-afghanistan>

Besökt april 2012

Ann Marlowe, David Galula, His life and intellectual context, 2010.

<http://www.strategicstudiesinstitute.army.mil/pubs/display.cfm?PubID=1016>

Besökt april 2012

Försvarsmakten

<http://www.forsvarsmakten.se/upload/dokumentfiler/Doktriner/militarstrategisk-doktrin-2011.pdf>

Besökt april 2012

Nationalencyklopedin

<http://www.ne.se/lang/uppror>, Nationalencyklopedin

<http://www.ne.se/lang/tyngdpunkt>, Nationalencyklopedin

Besökt via www.annalindhbiblioteket.se

David Kilcullen

Twenty-Eight Articles: Fundamentals of Company-Level Counterinsurgency

http://www.au.af.mil/info-ops/iosphere/iosphere_summer06_kilcullen.pdf

Elektronisk litteratur

Ernesto "Che" Guevara, Utdrag ur Gerillakriget. Sid. 7

Elektronisk kurslitteratur från kursen fortsättningskurs i militärteori och taktik, Irreguljär krigföring.

Nätverksadress: G:\MHSK\10 Dropboxes\12 Dropbox OP\217.Komp\05 Ämnen Arenor\KvA\Fk

Irreguljär krigföring\Utdrag och elektronisk litteratur